दि॰मे
रत्न॰

हीरहे ॥ ९१ ॥ शिरेनापिप्पलीमूलेस्याद्धमन्यांचयोषिति । शीघ्रंन
लदेचक्रांगेक्लीवंद्रुतगतौत्रिषु ॥ ९२ ॥ शुभंस्याद्भके क्लीवमुद्दीप्तशु
क्लयोस्त्रिषु । शुक्रःस्याद्भार्गवेज्येष्ठमासे वैश्वानरेपुमान् ॥ ९३ ॥ रेतो
ऽश्मिरहःभिदोःक्लीवंभूरःस्याद्भाद्रवेभटे । स्वरुःपुमान्यूपखंडेभिदुरेप्य
ध्वरेशरे ॥ ९४ ॥ सत्रंयज्ञेसदादानाच्छादनारण्यकैतवे । सरेदध्यग्र
गत्योर्न्नास्वरेनासासमीरणे ॥ ९५ ॥ उदात्तादावकारादौषड्जादौचध्व
नौपुमान् । सारेबलेस्थिरांशेचमज्जिपुंसिजलेधने ॥ ९६ ॥ न्याय्येक्ली
बंत्रिषुवरेसांद्रंवनेघनेमृदौ । स्फारःस्यात्पुंसिविकटेकनकादेश्चबुद्बुदे
॥ ९७ ॥ सिप्रोनिदाघसलिलेसिप्रातुसरितांतरे । स्थिरभूशालपर्णेर्यो न्न
श्नैमोक्षेऽवलेऽद्रिषु ॥ ९८ ॥ सोरेकंहलयोःपुंसिसुरचषकमद्ययोः
। पुंलिंगस्त्रिदिवेशेस्यात्सूचंतंतुव्यवस्थयोः ॥ ९९ ॥ शास्त्रादिसूत्र
नाग्रंथेस्वरःस्वच्छन्दमन्दयोः । हरिश्चंद्रार्कवातास्त्रशुकभेकयमाहिषु
॥ १०० ॥ कपौसिंहेहरेऽर्जेशौशक्रेलोकांतरेपुमान् । वाच्यवत्यिङ्गहरि
तोर्हारेमुक्तावलौयुधि ॥ १०१ ॥ हारिःपथिकसंतानद्यूतादिभंगयोस्त्रि
यां । हिंस्रात्वेलावलोमांस्योःस्त्रियांस्याद्धातुकेऽन्यवत् ॥ १०२ ॥ हीर
तैलाम्बुकालक्ष्म्योःपुंसिशङ्करवज्रयोः । हीरसग्रेपिराश्यर्द्धेरेखाशास्त्र
भिदोरपि ॥ १०३ ॥ ॥ रत्नि ॥ अमरस्त्रिदशेप्यस्त्रीसंहारेकुलिशद्रुमे
। स्त्रेगुडूच्यमरवल्योःस्थूणादुर्वाजरायुषु ॥ १०४ ॥ अपरंगजपश्चार्द्धेस्या